

L'Esperit Sant és l'Esperit de Jesús que ens ve a nosaltres per la relació personal amb Ell, a través de l'Evangeli, llegit amb actitud d'oració.

Des del context de la Trinitat, hom pot interpretar, avui, que l'Esperit és, per tant, la gratuïtat d'un Déu que és pura donació: *El Pare és perquè «es dona». El Fill és perquè «es rep». L'Esperit és perquè «es comparteix». Nosaltres podem donar perquè el Déu que ens ha donat el ser i ens fonamenta és Pare (Mare-Pare). Podem rebre perquè el Déu que ens ha donat el ser i ens fonamenta és Fill (Filla-Fill). Podem compartir perquè el Déu que ens ha donat el ser i ens fonamenta és Esperit. L'Esperit és reciprocitat, però reciprocitat extàtica (inclou necessàriament un tercer, al servei del qual poso tot el bé que rebo)[cf Jn 15,15: «A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare». Jn 6,39: «I la voluntat de qui m'ha enviat és aquesta: que no perdi res d'allò que m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia]. (Teresa FORCADES: *La Trinitat, avui*, p.75)*

Des d'un model com aquest, les nostres relacions haurien d'estar alimentades per aquest Esperit de Jesús que és reciprocitat, interrelació i fraternitat: "...Jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres..." (Jn 14,20). "...Us he dit tot això perquè la meua joia sigui també la vostra i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat..." (Jn 15,11-12)

La pregària de Sant Francesc exemplifica la praxi i n'és expressió d'aquest manament :

Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau!
Que on hi hagi odi, hi posi amor.
On hi hagi ofensa, hi posi perdó.
On hi hagi discòrdia, hi posi veritat.
On hi hagi dubte, hi posi fe.
On hi hagi desesperació, hi posi llum.
On hi hagi tristesa, hi posi joia.

Oh Mestre, fes que jo vulgui més aviat consolar que no pas ser consolat;
comprendre, més que no pas ser comprès;
estimar, més que no pas ser estimat.

Perquè és donant-nos que obtenim,
és oblidant-nos que ens trobem,
és perdonant que som perdonats,
és morint que naixem a la vida eterna!

"El que heu de desitjar per damunt de tot és l'Esperit del Senyor i la seva Santa operació".

Francesc d'Assís, 2 Regla 10,8

♦ Com posseïm l'Esperit del Senyor?

♦ Com ho sabem?

"Mai no hem de desitjar d'estar per damunt dels altres, sinó més aviat hem d'ésser servents i sotmesos a tota criatura humana per Déu (1pe 2,13). I en tots aquells i aquelles que ho faran així i perseveraran fins a la fi descansarà l'Esperit del Senyor (Is 11,2) i farà habitació i sojorn. (2 Carta als Fidels, 47)

La vida en el món es funda en la força, la violència. La fita del cristià és inversa. La força no pertany a la vida eterna. Cap acte, imposat per la força, pot salvar-nos.

Arximandrita Sophrony, *De vida i d'Esperit*.

♦ Recordes alguna experiència concreta que reflecteixi el que diuen els textos anteriors?

REFLEXIONEM

La relació entre Jesús i :

La samaritana (Jn 4, 7-24)

Nicodem (Jn 3, 1-11)

Pere (Jn 21, 15-19)

La promesa de l'Esperit: "-Qui m'estima, guardarà la meua paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell" (Jn 14, 23)

Llegiu també Jn 14, 15-29

Jesús, el cep veritable (Jn 15)

